

Németh Ákos

Babett hazudik

színmű

Nyomtatásban megjelent (lengyel nyelven):

- **Nowe Sztuki dla Dzieci i Młodzieży / 36** (antológia)
Poznan, Lengyelország, 2014.
ford: Jolanta Jarmolowicz
kiadó: Centrum Sztuki Dzieka w Poznaniu
ISBN 978-83-60557-84-6

Ősbemutató:

- **Újvidéki Színház** (Novosadsko Pozorište)
Újvidék (Novi Sad), Szerbia (2014)
rendező: Antal Attila
- **RS9 Színház**
Bp. (2016, magyarországi ősbemutató)
rendező: Vidovszky György

SZEREPLŐK:

BABETT

NINA

SIMON

KARIN tizenévesek

RENDŐRNŐ

BABETT ANYJA

utca iskolával és gyorsétteremmel

úszómedencés terasz egy villában

szoba egy elhanyagolt házban

kilátó

rendőrőrs

Az iskola előtt, este, ketten

- SIMON - Mi van? Te nem akarsz megnézni az F-16-osokat?
- NINA - Fázom.
- SIMON - A legújabbak, a támaszpontról. Hatkor jönnek, mindig hatkor. Hat óra három perckor egész pontosan. És pont itt felettünk váltanak hangsebességre. Éppen itt, hát nem király?
- NINA - Hideg van.
- SIMON - Sose hat kettőkor. Sose hat négykor. Pontosak, mint a halál.
- NINA - Nézd. Az új lány, de furcsa, már egy ideje figyelem. A buszmegállóban áll, de ha jön a busz, nem száll fel, kihagyja. Mintha nem akarna senkivel egy buszra szállni.
- SIMON - Buborék formájú a kabinja. Gyönyörű, egyszerűen gyönyörű.
- NINA - Nem akar hazamenni, vagy mi van?
- SIMON - Nekik mindegy odafenn, hogy hideg van-e, vagy se.
- NINA - Már nincs augusztus, igenis hideg van. Szerintem nem akar hazamenni.
- SIMON - Kicsoda?
- NINA - Az új lány. Valami Babszi. Vagy Betti. Elfelejtettem. Minket néz.
- SIMON - Én meg se jegyeztem. De szar megint suliba járni. Hogy unom. Utálom. Hé, mindjárt hat óra!
- NINA - Te engem csókolgatsz, közben meg az eget lesed?
- SIMON - Tudok kétfelé figyelni, semmi gond.
- NINA - De ez pofátlanság. Mit képzelsz?
- SIMON - Jaj, de kis nebáncsvirág vagy, te Jóisten...
- NINA - Ezt ne, nem szabad.

SIMON - Mi van, anyád megtiltotta?

NINA - Nem, nem tiltotta meg. De nem akarom.

SIMON - Ez már unalmas.

NINA - Különben, ha tudni akarod, anyám is mondta.

SIMON - Ilyenokról szoktatok beszélni anyáddal?

NINA - Nagyon jó fej, mit akarsz.

SIMON - Hát velem nem annyira.

NINA - Mert még köszönni se bírsz. Olyan bunkó bírsz lenni, hogy...

SIMON - Úristen! Csak egyszer nem köszöntem, a nyáron. Mert azt hittem, nem lát. ...Azóta ez a téma a müzli mellett?

NINA - Miért, te miről szoktál beszélni a te anyáddal?

SIMON - Semmiről. Nem is beszélek vele.

NINA - És az jobb? Nézd, az új csaj... a rendőrrel beszél.

SIMON - Ott épül az új tornaterem. Remélem, mire kész lesz, én már nem ide járok, ebbe rohadt börtönbe.

NINA - Még három év.

SIMON - Három év gályarabság. Három év gyapotszedés a rabszolgatelepen. Három év...

NINA - Nem! Mondtam már, hogy nem akarom!

SIMON - Nézd! Nézd! Az F-16-osok! Uramapám, de király!

ketten, ugyanott

RENDŐRNŐ - Halló, te ott! Nem lehetsz itt. Ez le van zárva. Hallasz? Nem értesz magyarul, vagy mi? Gyere elő az árnyékból. Értesz engem? Külföldi vagy, mi? Ide jönnek, és hallgatnak. Ne kelljen bemennem érted! Na, kifelé! Hogy hívnak?

BABETT - *(kijön)* Babett. A nevem Babett.

RENDŐRNŐ - Szóval tudsz beszélni.

BABETT - Nem vagyok külföldi.

RENDŐRNŐ - Jó tudni. Nem szabad itt lenned.

BABETT - Miért?

RENDŐRNŐ - Ez lezárt terület.

BABETT - Igen, tudom.

RENDŐRNŐ - Ez itt magánbirtok. Privát tulajdon.

BABETT - Igen, tudom.

RENDŐRNŐ - Hallasz kislány? Ez építési terület. Itt van a tábla, látod. Olvasás? Megyeget?

BABETT - Tudok olvasni, kösz. Tizennégy éves vagyok.

RENDŐRNŐ - Akkor rajta.

BABETT - „Schenk és társa, szállítmányozási és építés kivitelezési zrt.”

RENDŐRNŐ - Na ugye. Schenk úr, így hívják a tulaját.

BABETT - Igen, tudom.

RENDŐRNŐ - És mindjárt itt lesz, láttam lenni a városban a kocsiját.

BABETT - Hát remélem is. Rá várok. Ő az apám.

csend

RENDŐRNŐ - Ó. Értem.

BABETT - Mindjárt itt lesz, bement a városba, hogy egy kólát hozzon nekem.

csend

RENDŐRNŐ - Értem.

BABETT - Tényleg, kér egy kólát? Még felhívhatom.

RENDŐRNŐ - Nem, köszönöm.

BABETT - Nem szereti a kólát?

RENDŐRNŐ - Nem kérek.

BABETT - Vagy nem szereti az apámat?

RENDŐRNŐ - Dehogynem.

BABETT - Akar vele beszélni?

RENDŐRNŐ - Talán később. Mi valamennyien szeretjük őt, ezt tudnod kell. Mi, itt a faluban. Mi itt csak így mondjuk, falu, pedig város, igazából. Sok jót tett a városunkkal.

BABETT - Tényleg ezt gondolja? Az emberek általában nem szeretik őt. Régi házak bontásával foglalkozik.

RENDŐRNŐ - Ó, értem.

BABETT - Nem szereti a régi házakat?

RENDŐRNŐ - De szeretem, semmi gond.

BABETT - Világos. akkor az új házakat nem szereti.

RENDŐRNŐ - De, azokat is, nem gond.

BABETT - A régi házak néha nagyon bájosak tudnak lenni. Én szeretem őket. Most már szabad visszamennem az árnyékba?

RENDŐRNŐ - Tessék?

BABETT - Zavar a nap.

RENDŐRNŐ - A nap?

BABETT - Az éles fény, igen.

RENDŐRNŐ - Persze, szabad.

BABETT - Nálunk otthon sötétített üveg van az ablakokban, épp ezért. Mindig félhomály.

RENDŐRNŐ - Akár nálunk a fogda. Bocsánat. Elnézést, ezt nem akartam mondani.

BABETT - Ugyan már, nagyon vidám minálunk. Sok a növény, például.

RENDŐRNŐ - A növények szeretik a fényt.

BABETT - De van néhány északi különlegesség, amik nem bírják. Mint én.

RENDŐRNŐ - Ilyen növényekről még sose hallottam.

BABETT - Apám Kanadából rendelte őket. Egy vagyomba kerültek. Többbe, mint a maga autója.

RENDŐRNŐ - Mi baj vele? Egész jó autó.

BABETT - Nem mondtam róla semmi rosszat.

RENDŐRNŐ - És nem az én autóm, hanem a rendőrségé.

BABETT - Látom.

RENDŐRNŐ - Különben igazad van, egy ócskavas. De még gurul.

BABETT - Ja, egész ok. Szép kék.

RENDŐRNŐ - Miért nem válaszoltál nekem?

BABETT - Mert kiabált.

RENDŐRNŐ - Persze, hogy kiabáltam, hiszen nem válaszoltál.

BABETT - Az éles hangok is zavarnak.

RENDŐRNŐ - Ó, bocsánat.

BABETT - Nem tesz semmit. Mért gondolta, hogy külföldi vagyok?

RENDŐRNŐ - Tudod, a kamionterminál...

BABETT - Mi?

RENDŐRNŐ - Hát a kamionparkoló. Törökök, albánok, arabok, Istencsapása, ott az utca végén. Vonulnak a vendégmunkások északra, vége az szünidőnek, vonulnak, viszik a családot is.

BABETT - Azt is apám építtette.

RENDŐRNŐ - Tudom.

BABETT - És most bővíti az iskolát. Itt mögöttünk.

RENDŐRNŐ - Tudom.

BABETT - Ide járok én is. Már hogy az iskolába. Egy hete.

RENDŐRNŐ - Tényleg itt akarsz az apádra várni?

BABETT - Nem akart magával vinni. Tárgyal valakivel, és visszafelé hoz egy kólát. Szeretem a kólát, pedig elég prosztó dolog. Vannak gyengéim. Aztán megyünk haza.

RENDŐRNŐ - A lakóparkban laktok, ott fent, igaz?

BABETT - Ismeri az apámat?

RENDŐRNŐ - Távolról. Nagy tisztelője vagyok. Mi itt mind...

BABETT - Tudom.

RENDŐRNŐ - Anyukád?

BABETT - Elváltunk.

RENDŐRNŐ - Elváltatok?

BABETT - Igen, apám meg én. Elváltunk anyámtól.

RENDŐRNŐ - Vagy úgy. Bocsánat.

BABETT - Mondja, milyen sminket használ?

RENDŐRNŐ - Tessék?

BABETT - Milyen a sminkje?

RENDŐRNŐ - Ja, hogy milyen márka? Fogalmam sincs.

BABETT - Gondoltam. Nonyme.

RENDŐRNŐ - Miért kérded?

BABETT - Nem tetszik nekem.

RENDŐRNŐ - *(bosszúsan)* Bocsánat.

BABETT - Nem lenne szabad mindenféle noname sminket használnia.

RENDŐRNŐ - Köszönöm.

BABETT - Szívesen. Shiseido.

RENDŐRNŐ - Tessék?

BABETT - Shiseido. Azt kéne vennie.

RENDŐRNŐ - *(bosszúsan)* Úgy véled?

BABETT - Tiszta sor.

RENDŐRNŐ - Köszönöm.

BABETT - Kérem. Amit most használ, sajnos nem sokat segít.

RENDŐRNŐ - Köszönöm még egyszer a jó tanácsot.

BABETT - Maga is elvált?

RENDŐRNŐ - Még nem.

BABETT - Még házas?

RENDŐRNŐ - Még nem.

BABETT - Gondoltam. Pedig egész csinos, egyébként.

RENDŐRNŐ - Ó...

BABETT - Nem szabad még egyszer megköszönnie. Túl sokat mondja, hogy köszönöm.

RENDŐRNŐ - Gondolod?

BABETT - Igen. Sok férfikollégája van, igaz?

RENDŐRNŐ - Én vagyok az egyetlen nő itt az őrsön.

BABETT - Tipikus.

RENDŐRNŐ - Ezt hogy érted?

BABETT - Túl gyakran mondja, hogy köszönöm. Mindenért. De mi itt, csak nők vagyunk, egymás közt. Nem kell semmit megköszönnie.

RENDŐRNŐ - Itt csak én vagyok nő. Te gyerek vagy. Még.

BABETT - Hát igen. Ahogy gondolja. Szóval Shiseido. Nem elfelejteni.

(eltűnik az árnyékban)

ketten, ugyanott

SIMON - Szóval, te vagy az új lány.

BABETT - Ez igen! De jó szemed van.

SIMON - És mit beszéltél a rendőrrel?

BABETT - Rólad kérdezett.

SIMON - Kis viccesek vagyunk. Utánunk leskelődsz?

BABETT - Engedj.

SIMON - Igaz, amit beszélnek?

BABETT - Mit beszélnek?

SIMON - Szóval a te apád a Schenk?

BABETT - És, ha ő?

SIMON - Nagy paraszt.

BABETT - Nem mondod?

SIMON - Igen, szerintem az. Egyetlen jó benne, hogy bővíti a kamionterminált. Apám is ott dolgozik. A műhelyben.

BABETT - Jó nagy bunkó vagy.

SIMON - Vegyük úgy, hogy most ezt meg se hallottam.

BABETT - Akárhogy vesszük, akkor is az vagy.

SIMON - És az a fiatal bige, aki az apáddal jár, az ki? Nem anyád, gondolom.

BABETT - Miért érdekel? És, ha a titkárnője? Illetve az asszisztense? Mi közöd hozzá?

SIMON - Nem úgy viselkedtek.

BABETT - Hol láttad te őket bárhogy viselkedni? Nem is ismered apámat.

SIMON - A te apádat mindenki ismeri. És mindenki megnézi a nőjét. A terminálban láttam amúgy. Gyakran van ott, és néha magával hozza a csajt. És mindenki megnézi, hidd el.

BABETT - A titkárnője, maradjunk ennyiben. Neked ez különben mindegy.

SIMON - És hogy van az, hogy téged nem Schenknek hívnak?

BABETT - Add vissza a táskámat.

SIMON - Mert, ha nem? Jaj, kiborult, ne haragudj!

BABETT - Hülye vagy? Ne tiporj a cuccaimon!

SIMON - Ó, nézd, milyen ügyetlen vagyok. Hát ez elszakadt, jaj, Istenem! Szóval miről kérdezett a rendőr? A bátyámról, igaz? Üzenem neki, nem árul már füvet. Üzenem, hogy addig piszkálták, míg elhúzott Németországba, és hogy apám nagyon zabos.

BABETT - Anyám nevét hordom. Kegyeletből.

SIMON - Az előbb válást mondtál. És sose árult füvet, a bátyám, csak egyszer.

BABETT - Nem turkálhatsz a holmimban.

SIMON - És nekem végképp semmi közöm hozzá. Szóval?

BABETT - Rém egyszerű. Előbb elváltak, aztán meghalt.

SIMON - Hoppá.

BABETT - Bizony hoppá. Nekem nincs anyám.

SIMON - Baleset?

BABETT - Nem. Elváltak, elég ennyit tudnod.

SIMON - Értem már, kicsinálta magát. Ez igen. És apád hogy bír a szemedbe nézni?

BABETT - Szeretem az apámat, ennyi.

SIMON - Szóval szégyelli magát? Akkor iszik. Nem újdonság, errefelé nálunk mindenki szégyelli magát.

BABETT - Mi szeretjük egymást, engem a tenyerén hord.

SIMON - A lakóparkban laktok, mi?

BABETT - Mi közöd hozzá? Ezt is összetörted, te tapló.

SIMON - Mondtam már, hogy bocsánat! Úgyis ronda volt.

BABETT - A negyvenhatos lábaddal.

SIMON - Jól van már! És nem félsz ilyen későn hazamenni?

BABETT - Apám jön értem.

SIMON - Vagy tőlünk félsz?

BABETT - Tőletek? Különben nem is láttalak titeket.

SIMON - Nem láttál?

BABETT - Miért, olyan feltűnőek vagytok? Te olyan nagy szám vagy, hogy mindenki téged néz? Én például nem is láttalak.

SIMON - Nagy a szád. Itt a táskád. A suliban húzd meg magad.

BABETT - Már miért?

SIMON - Itt sokan nem szeretik az apádat.

BABETT - Nem hiszem, hogy megijedne tőletek, itt ebben a hülye faluban.

SIMON - Én csak jól akarok. A mutterod sajnálom.

Karin festi Nina haját

- NINA - Ha nem volnék évvesztes, tizedikes lennék. Aztán már csak két év lenne, aztán elhúznék innen örökre.
- KARIN - Csak erről tudsz beszélni, hihetetlen.
- NINA - Jövőre tizenöt leszek. Aztán tizenhat. És mindjárt nagykorú, és vége a rab-szolgaságnak.
- KARIN - Nem is értem, mért van kettesed matekból. Különbö meg mi lesz más, ha nagykorú leszel?
- NINA - Hát ennél itt minden jobb. Ez itt a világvége.
- KARIN - Szerintem meg mindenhol ugyanez van.
- NINA - Hát, mondjuk, az angol királyi udvarban nem ez van.
- KARIN - Szerintem ugyanez. Ha kinéznék, ugyanezt a szemetet látják, legfeljebb be van aranyozva.
- NINA - Anyám, ez csípi a szemem!
- KARIN - Hát csukd be.
- NINA - Akkor is csípi.
- KARIN - Ne pislogj.
- NINA - Úristen. Befolyt a számba.
- KARIN - Minek szövegelsz annyit. Egyáltalán, ne nézz, és ne beszélj.
- NINA - Jézus, milyen íze van.
- KARIN - És ne is edd meg. Figyelj, kölcsönadod a kék pulóvered?
- NINA - Te most komolyan nyomulsz a filozófiatanárra?
- KARIN - Mért? Tök helyes. És itt ne köpködj.
- NINA - Hát mondjuk, maximum annyi, hogy fiatal.
- KARIN - Tetszem neki.
- NINA - Honnan veszed?
- KARIN - Zavarban van tőlem.
- NINA - Hát még jó, apám! Ahogy viselkedsz vele.
- KARIN - Mért, hogy viselkedek? Nem viselkedek sehogy. Nem is tudok viselkedni.
- NINA - Ja. Amikor a múltkor a Jucussal eljátszottátok, hogy melegeitek van.
- KARIN - Tényleg meleg volt, meg lehetett gyulladni.
- NINA - Az első padban, az orra előtt. Egy halott is zavarba jött volna.
- KARIN - Akadj le rólam. Te könnyen dumálsz ott az ablak mellett.
- NINA - Hagyjuk. Bár érdekes, csak filozófiaórán van meleged.
- KARIN - Bazmeg, akkor fűtenek a legjobban!
- NINA - Különbö tőlem azt csinálsz, amit akarsz. Kész vagyok?

KARIN - Kész. Mehetsz a francba.
 NINA - Anyám! Ez mi? Mi ez?
 KARIN - Mi lenne. Ez a hajad.
 NINA - De milyen színű lett? Mit csináltál?
 KARIN - Örülj, hogy nem égettem le.
 NINA - Úgy nézek ki, mint egy répa.
 KARIN - Ne bőgj. Átfestem.
 NINA - Hozzá ne nyúlj!
 KARIN - Ugyan már. Nem olyan rossz. Mondjuk tényleg kicsit répaszínű. De csak itt, oldalt.
 NINA - És mindezt csak azért, mert az a hülye anyám sose ad fodrászra.
 KARIN - Vagy inkább narancs.
 NINA - Ezt direkt csináltad, direkt! Te hülye zöldséges! Most mehetek egy fodrászhoz, hogy visszafesse.

ketten az iskola előtt

SIMON - Ezt neked vettem.
 BABETT - Mi ez franc ez?
 SIMON - Beszélhetnél szebben róla.
 BABETT - Jó, de mi ez?
 SIMON - Ahelyett, ami eltörött.
 BABETT - Nem emlékszem.
 SIMON - Hát, amire ráléptem. Különben véletlen volt.
 BABETT - Hát a francokat volt véletlen, de mindegy. Úgyse akartam megtartani. Hamar le szoktam cserélni a dolgaimat, mi nem őrizgetünk semmit.
 SIMON - Itt meddig fogtok lakni?
 BABETT - Hát, amíg apám felépíti ezt a sportközpontot mögöttünk.
 SIMON - Gondoltam. Aztán elmész.
 BABETT - Az baj?
 SIMON - Jó neked.
 BABETT - Figyelj, nem akarok beleszólni, de a barátnőd minket néz.
 SIMON - És?
 BABETT - Nem fog örülni.
 SIMON - Ugyan már, csak beszélgetünk.
 BABETT - Kérdezhetek valamit?
 SIMON - Mit akarsz?

BABETT - Hogy a Ninát nem idegelik ezek a pihék az álladon? Nagyon vicces.
SIMON - Még nem borotválkozok sűrűn.
BABETT - Hetente?
SIMON - Hát, azért nem.
BABETT - Havonta?
SIMON - Mondjuk.
BABETT - Szóval még sose borotválkoztál.
SIMON - De, egyszer már igenis borotválkoztam. Különben meg magánügy.
BABETT - Egy jó after shave-vel vissza tudnád hódítani a Ninát.
SIMON - Mi az, hogy vissza?
BABETT - Nem mondtam semmit.
SIMON - Na, mondjad csak.
BABETT - Na jó, beszélgettünk.
SIMON - Nem hiszem el, az after shave-ekről? Apám, te túl sok reklámot nézel. Különben meg csak ezt akartam odaadni.

a gyorsétterem előtt, hárman, majd négyen

hárman

KARIN - Hú, ez azért durva volt, ez a London, hogy csak így előjöttél vele.
NINA - Miért? Én egy hét Londonért még az öregével is lefeküdnék.
SIMON - Nem volt olyan jó vicc.
NINA - Ki mondta, hogy viccelek?
KARIN - Még a házukba se hívott meg. Te meg Londonnal jössz.
NINA - Dugulj el. Jön.

négyen

BABETT - (*érkezik*) Ez undorító. Ti ezt tényleg szeretitek?
NINA - Ez egy kisváros. Ez az egy hely van, ahová ilyenkor lehet menni. Mi idejárunk.
BABETT - Szép tér. Szép Macdonalds.
KARIN - Jaj, ne baszogassátok már egymást!
esznek
KARIN - Tényleg a lakóparkban laktok?
BABETT - Miért, van valami kifogásod?
SIMON - Biztonsági őrség, meg minden?
BABETT - Rendesek.
KARIN - És mi van odabenn?

BABETT - Mért kérded?

SIMON - Még sose jártam ott.

BABETT - Semmi különös.

NINA - Az a nagy épület, az valami sportizé?

BABETT - Honnan veszed?

NINA - Mesélte anyám.

BABETT - És ő honnan veszi?

NINA - Apáméknak van egy cége. Falfestés, meg ilyesmi. Ezért járt ott. Elment, hogy felmérje a munkát.

BABETT - Hát persze.

NINA - Végül nem kapták meg a munkát.

BABETT - Sajnálom. Abban az épületben különben wellness van.

KARIN - Medence is?

BABETT - Persze.

KARIN - Meg szauna?

BABETT - Hát igen, háromféle. Infra, gőz, meg sima.

KARIN - Én még infrában sose voltam.

BABETT - Ki kéne próbálnod.

KARIN - Milyen?

BABETT - Nekem bejön.

NINA - Nem hívod meg a Karint? Csak, hogy kipróbálja az infrasaunát.

BABETT - Apám nem örülne... Nem bírja a vendégeket.

SIMON - Ja, az enyém se. Ha jön a nagyanyám, mindig kiakad.

BABETT - Apám gyakran visz a nagyanyámhoz. Egy apartmanházban lakik, amit öregeknek építettek. Huszonnégy órás gondozás, meg minden. Mondjuk, azt a házat is apám építtette. Szóval a nagyanyám végül is nálunk lakik, lehet mondani. Odafele megállunk, virágot veszünk, különös virág, mintha egy várkisasszony csokra volna, errefelé sehol sem látok ilyet, és egy marcipántortát, egy egészen kicsikét.

SIMON - Olyankor mindig lelép. Csak későn jön meg, akkor aztán veszekednek, anyám meg apám. Olyan, mint a pokol.

BABETT - A marcipántortán a díszek, mint a jég. Leoltjuk a villanyt, szikrázik, mintha hóból gyúrták volna, és a függönyökön át villognak neonreklámok az utcán, és úgy tűnik, mintha lüktetne benne egy szív, és a kezemben van a kés, és nézem-nézem, mint egy állatkát, ami semmit se sejt.

NINA - Szóval?

BABETT - Mi szóval?

NINA - Nem hívsz meg minket?

BABETT - Mondom, nem megy.

NINA - De, ha jól viseljük magunkat? Aztán hátha az öreged majd bír bennünket, és jól beszponzorálja az osztály egy londoni kirándulásra.

KARIN - Jaj, akadj már le erről a Londonról. A nagy szart akarok valami hülye angollal ígét ragozni.

SIMON - Az biztos, hogy tök gáz az egész feltételes mód. Nem csoda, hogy összeomlott a brit birodalom.

KARIN - Azelőtt milyen suliba jártál. Nem ilyenbe, mi?

BABETT - Hogy azelőtt? Szinte évenként költözünk.

SIMON - Hát tavaly, mondjuk.

BABETT - Egy alapítványiba.

KARIN - Egyenruha, meg minden?

BABETT - Volt formaruha, igen. Nem volt gáz, csinos volt.

SIMON - És hogyhogy apád idén ide íratott? Egy ilyen prosztó helyre?

BABETT - Azt akarta, hogy szakmát tanuljak. Hogy közelebb legyek a való élethez. Apám azt mondta, ha egész nap úgyis a Fashion Tv-t nézem, legalább tanuljak szabászatot.

KARIN - Mi itt a legtöbbben a fodrász tanműhelybe járunk.

BABETT - Én még nem döntöttem. Majd jövő félévtől. Ha még itt fogunk lakni.

NINA - És az a másik sulis, az milyen volt? Milyen alapítvány?

BABETT - Egyházi.

KARIN - Aha, apácák, meg ilyenek? És pálcával vertek titeket, gondolom.

BABETT - Nem, protestáns sulis volt.

KARIN - Azok nem vernek?

BABETT - Nem voltak apácák. És nem vertek.

SIMON - Tiszta börtön-feeling. Kereszt alakú rács az ablakon.

BABETT - Hát azért nem volt annyira rossz.

NINA - És akkor hogyhogy ilyen szarul tudsz angolul?

BABETT - Ezt nem értem.

NINA - Hát az alapítványi sulikban erős a nyelv. A nyelvoktatás. Ilyen szar iskolába, mint a miénk, nem jönnek jó nyelvtanárok.

KARIN - A mi angoltanárunk azelőtt tornatanár volt, csak eltörte a lábát.

SIMON - Már hogy tornatanár egy fiataikorú bévé intézetben. Innen van a modora.

KARIN - Ez egyszerűen nem igaz, csak ijesztgeted a Babettet. Különben meg azt se tudja, mi az a bévé.

SIMON - Ezt mindenki tudja, hülye vagy? Büntetés-végrehajtás.

NINA - Nehogy elhidd neki!

BABETT - Franciát tanultunk.

KARIN - Mondj valamit franciául.

BABETT - Szóval el akartok hozzánk jönni? Mondjuk, most este nincs otthon senki.
 KARIN - Hülye vagy?
 BABETT - Igazán akartok?
 KARIN - Naná. Jacuzzi, meg hangterápiás szauna, vagy milyen. Király.
 BABETT - Na jó. Este fél nyolckor gyertek a recepcióra.
 SIMON - És ott mit mondjunk?
 NINA - Ezt te kérded? Mondjuk, elég lenne, ha köszönnél néha.
 SIMON - Egyszer nem köszöntem anyádnak, egyszer! Úristen...
 NINA - Ilyenkor persze mindig ölelgetsz. Vedd innen a kezéd!
 BABETT - Már nem lesz ott senki, hétig vannak. A saját kulcsommal engedlek be benneteket.
 KARIN - És szaunázhatok?
 BABETT - Megígértem, nem? Viszont ...cserébe én is kérek valamit.

A többiek összenéznek

SIMON - És mi lenne az?
 BABETT - Menjünk fel a kilátóba.
 KARIN - A Szent Anna kilátóba, a hegyen?
 BABETT - Igen. Még sose voltam.
 NINA - Hát dögunalom.
 BABETT - Én még nem láttam.
 SIMON - Mikor? Utána?
 BABETT - Mért ne?
 NINA - Én nem megyek. Egyszer voltam, de majd elhánytam magam.
 SIMON - Igen, a Nina szédül.
 BABETT - Valamit valamiért.
 SIMON - Nina?
 NINA - Nem megyek.
 SIMON - Nina!
 NINA - Kapjátok be.
 KARIN - Na, ezt hogy mondják franciául?

ketten, ugyanott

NINA - Na, és mit sugdolózol te a Babettel, halljam csak?
 SIMON - Ki sugdolózik a Babettel?
 NINA - Kettőnk közül valaki nagyon összebújt vele a múltkor. Várj csak, hadd gondoljak vissza. Nem, nem én voltam, ha jól emlékszem.
 SIMON - Én? Hogy én? Most róla beszélsz, de tényleg? Hát ezt nem mondhatod komolyan.

NINA - Nagyon zavarban vagy.

SIMON - Éppen ő nyomul rám. Arról magyarázott, hogy mennyire bejön neki az after shave-em.

NINA - Mid?

SIMON - Borotválkozás utáni arcszesz.

NINA - Tudom, mit jelent, képzeld. Csak azt nem, hogy mi közöd neked az after shave-ekhez?

SIMON - Hát kíváncsi volt, mit használok.

NINA - Apám. Ezzel a szöveggel szédítetted?

SIMON - Nem tetszik, értsd már meg.

NINA - Amúgy semmi különös, úgyhogy tényleg nem értelek. Még csak nem is szép.

SIMON - Szerintem egyenesen ronda!

NINA - Hú, de nagyon tiltakozol.

SIMON - Lóarca van, kövér feje meg ilyenek. Meg lóarca. Ja, azt már mondtam.

NINA - Hát az éppen nem. Nagyon helyes tud lenni, csak nem szép, szerintem. Bár neked néha olyan beteg ízlésed van.

SIMON - Fogszabályozója van. Össze van nőve a szemöldöke.

NINA - Meg a modorod is olyan tapló.

SIMON - Egy bányarémm.

NINA - Nem is tudom, mit eszek rajtad, igazán. Anyámnak se köszönsz.

SIMON - Úristen! Nina...

NINA - Vedd innen a kezed. Még haragszom.

ketten, ugyanott

KARIN - Figyelj... kedvellek, meg minden. De valamit akarok mondani.

BABETT - Megy a buszom.

KARIN - Pedig ezt tisztázzuk.

BABETT - Mit kéne nekünk tisztáznunk?

KARIN - Nem jár erre senki. Nyugodtan beszélhetünk.

BABETT - De én nem akarok veled beszélni.

KARIN - De fogsz.

BABETT - Mit akarsz?

KARIN - Hát ennyit: akadj le a filozófiatanárról.

BABETT - Hogy értve?

KARIN - Csak ahogy mondom.

BABETT - Úristen, csak nem képzeled, hogy tetszik?

KARIN - Hát nagyon úgy tűnt nekem.
 BABETT - Meg öreg, ki a fenének kell?
 KARIN - Huszonöt éves, hol öreg?
 BABETT - Mindegy, nekem nem kell.
 KARIN - Különben mindegy az egész.
 BABETT - Kirúgják, ha kezd veled.
 KARIN - Hát nem kezd. Menekül előlem. Nem kellek én neki. Nem kellek én senkinek.
 BABETT - Ugyan már, hülye vagy?
 KARIN - *(sötéten)* Biztos a Nina tetszik neki.

a kilátóban, négyen

NINA - Rohadtul fúj a szél idefenn.
 KARIN - Hát igen. Kicsit kileng az egész torony. Libabőrös lesz tőle az ember.
 NINA - Szóval azt akartam mondani ...oops, de magasan vagyunk. Remekül előjött a tériszonyom, jobb ha le se nézek. Szóval azt akartam mondani, hogy jó volt az úzás. Mehetünk máskor is?
 BABETT - Hát... mondjuk azért szóljatok előtte. Például nem vagyok otthon, vagy ilyesmi.
 KARIN - Ha nem vagy otthon, csak a Macdonaldsban lehetsz. Itt nincs mit csinálni.
 NINA - De...
 BABETT - De?
 NINA - De valahogy olyan steril. Ott nálatok. Minden csontúj és érintetlen.
 KARIN - Ja, mintha nem lakna ott senki.
 BABETT - Takarítanak. A takarítók takarítanak. Ez a dolguk.
 NINA - Hát, az biztos, hogy a mi lakásunk nem így néz ki.
 KARIN - Ezek után hozzánk biztos, hogy sose hívlak meg. Behány nál a szobámba.
 BABETT - Szép itt.
 NINA - Dögunalom. Hegyek meg hegyek.
 BABETT - Nina, nem nézed meg?
 NINA - Kösz, én itt maradok a falnál.
 BABETT - Gyere ki a kórláthoz.
 NINA - Nem.
 SIMON - Ugyan már, nézd, mind itt vagyunk.
 NINA - Nem.
 BABETT - Ezt nézzétek.
 NINA - Úristen, Babett!

KARIN - Gyere vissza!

SIMON - Mássz vissza azonnal.

KARIN - Te hülye vagy, teljesen hülye, Babett.

BABETT - Szóval Londonba akartok menni? Hát legyen. De miért vagytok ilyen kis gyávák? Élni tudni kell. Legyen egy hét New York. Ezt kérem apámtól szülinapomra, egy utazást, akivel én akarom. Azt fogja mondani „Édes kicsikém, hát kirándulni akarsz a barátaiddal? Hát nem mondom, sok pénz, de egyszer tizenöt az én kis hercegnőm.” Elviszem közületek azt, aki ajándékot ad nekem. Két vagy három embert.

csend

KARIN - Egyikünknek sincs pénze. De ezt tudod.

BABETT - Ez nem fog pénzbe kerülni.

SIMON - Hát hogy képzeled?

BABETT - Nina, tényleg nem akarsz Amerikába jönni?

NINA - Hülye vagy? Hát persze! Még jó. De mit adhatnék én cserébe?

BABETT - Gyere ide.

(csend)

Ide ki, a korláton kívülre, hozzám. Van valamennyi hely, éppen le tudod rakni a lábad, itt a peremén. Csak kapaszkodni kell.

NINA - Na nem.

BABETT - Na jó, tisztázzuk, ha a Nina nem jön ide, nincs buli. Nincs Amerika, nincs New York.

NINA - Azt akartad, hogy felhozzunk ide. Itt vagy, tessék. Mit akarsz még?

BABETT - Azt hogy gyere ide. Rossz itt egyedül.

NINA - Tessék, itt vagyok. De oda ki nem megyek.

BABETT - Remegsz? Ha félsz, inkább ne csináld. Nagyon fúj idekinn a szél.

NINA - Nem remegek.

BABETT - Akkor gyere ki hozzám.

NINA - Baszódj meg.

BABETT - Akartok New Yorkba menni egy hétre? Akkor küldjétek őt ide. Ide ki.

SIMON - Nina...

NINA - Baszd meg a New Yorkodat.

KARIN - Ne nézz le.

SIMON - Nina... nem olyan nagy cucc. Én megcsináljam? Csak jössz utánam.

BABETT - Ő, egyedül.

NINA - Baszd meg.

KARIN - Engem nézz.

NINA - Kurvára fúj a szél.
 SIMON - Foglak Nina, ne félj.
 NINA - A kurva anyját, rosszul vagyok.
 BABETT - Jó, eddig jó. És most menj kinn egy teljes kört. A korláton kívül. Menj körbe teljesen, teljesen egyedül, odakinn. Ez lesz a te ajándékokod.

Nina megy egy kört. Visszamaszik. Hány

SIMON - Kösz, Nina.
 BABETT - Kösz, Nina.
 NINA - Dögöljete meg.

ketten a medence partján

KARIN - Hú, de durva.
 BABETT - Micsoda?
 KARIN - A sebek a csuklódon.
 BABETT - Magánügy.
 KARIN - Vagdosod magad?
 BABETT - Ez csak egy seb.
 KARIN - Szóval ezért hordasz mindig hosszú ujjút.
 BABETT - Mondtam már, csak egy seb.
 KARIN - Nekem ne dumálj. Mit gondolsz, én miért hordok magasnyakú pulóvert?
 BABETT - Úristen!
 KARIN - Tetszik?
 BABETT - A tiéd durvább, mint az enyém.
 KARIN - Én is azt hiszem.
 BABETT - A Nina mit szólt?
 KARIN - Ki nem szarja le. Hülye Nina. Egyébként meg nem így kell.
 BABETT - Mit?
 KARIN - A csuklódon. Ha tényleg akarod. Nem keresztben, hanem hosszában.
 BABETT - De nem akarom. Csak egyszer volt, nagyon régen. Nagyon rossz kedvem volt.
 KARIN - Csak egyszer volt rossz kedved? De jó neked. És, ha megint rossz kedved lesz...
 BABETT - De nem lesz.
 KARIN - Nagyon magabiztos vagy.
 BABETT - Inkább lássuk, mi lesz az ajándékokkal?
 KARIN - Nem biztos, hogy játszom.

BABETT - Nem akarsz Amerikába menni?
 KARIN - Mért akarnék? De ha mégis, akkor én döntöm el, mi lesz az ajándékom.
 BABETT - Egy meglepetés?
 KARIN - Igen, talán kapsz tőlem majd, egy meglepetést.
 BABETT - És mifélett?
 KARIN - Kis kíváncsi.
 BABETT - Aha, titok. A Nina tudja?
 KARIN - Hagyd már azt a hülyét. Saját magába szerelmes. Ott szarom le, ahol van.
 BABETT - Akkor?
 KARIN - Ne siess. Talán, majd egyszer. Még nem döntöttem el. De, ha eldöntöm, akkor az lesz az én ajándékom.

hárman a medence partján

SIMON - Ha anyád csak egyszer látná, ahogy elsétálok a recepció mellett a lakóparkba, ha egyszer is látna itt a medence partján, akkor azt mondaná...
 NINA - Sosincs a recepción senki. Mindig üres, mindig este jövünk.
 BABETT - Ebben a városban mindig este van.
 NINA - Azt mondaná, remélem, az gyerekpezsgő a poharadban, Simon.
 SIMON - A Kolos se tudja, mi az igazi élet, ő se tudja, fogalma sincs. Ezt ő se látta soha.
 BABETT - No és Simon, mi legyen a te ajándékom? Lássuk csak, mi legyen?
 SIMON - Csak ne kerüljön sokba.
 BABETT - Semmibe se fog kerülni, ahogy szokott.
 NINA - Én ettől félnék a helyedben.
 SIMON - Ugyan, mit kérhet? Ha nem kéri azt, hogy vágjam le a farkamat, bármit kérhet.
 BABETT - Nos, egyszerű lesz. És még fájni se fog. Valójában rém egyszerű.
 SIMON - Igen?
 BABETT - Vigyél el bennünket, lányokat fagylaltozni.
 SIMON - Ennyi?
 BABETT - Ennyi. Elviszed a hölgyeket egy fagyira.
 SIMON - Te most hülyéskedsz.
 BABETT - Dehogy.
 SIMON - Tényleg ennyi? Akár most indulhatunk.
 BABETT - Igen, de hogy viszed el a lányokat fagyizni?
 SIMON - Hogyan? Nem értem. Mehetünk.
 BABETT - Nem gondolod, hogy csak így gyalog?
 SIMON - Nincs messze.

BABETT - Kocsival, Simon. Mi, én és a lányok nem szeretnénk gyalog menni. Nem lehetsz ilyen kis gizda. Azt szeretnénk, hogy tárd ki előttünk az ajtót, segíts be, csukd be az ajtót utánunk, és vigyél el bennünket.

csend

SIMON - De hát nekem nincs kocsim.

BABETT - Apádé pont jó lesz. De más is lehet. Csak tiszta legyen. Nem ülök be akár-mibe.

SIMON - De én nem tudok vezetni.

BABETT - Hát igen, még csak tizennégy éves vagy, igaz?

SIMON - *(megkönnyebbül)* Na ugye.

BABETT - És?

SIMON - Mit és?

BABETT - Pontosan ez lesz benne az ajándék.

SIMON - Tessék?

BABETT - Erről szól az ajándék. Nem tudsz vezetni, nincs kocsid, mégis elviszel minket fagyizni.

SIMON - De hogyan?

BABETT - Oldd meg. Szeretem a meglepetéseket.

SIMON - Taxi nem lehet?

BABETT - Te fogsz vezetni. Ezt kérem ajándékba.

ketten egy elhanyagolt szobában

ANYA - Ez rosszul van írva.

BABETT - Micsoda?

ANYA - A cédula az ajtódon.

BABETT - Pont jól van írva.

ANYA - „Meny ki”, azt írtad. De ezt nem ny-betűvel írják. Hanem „menj ki”, így helyes.

BABETT - Kösz.

ANYA - Amit te írtál, az más. Mást jelent. Mennysország. Talán azt akartad írni, hogy a mennyország odakinn van.

BABETT - Lehet.

ANYA - Bár azt meg két ny-vel írják. Szóval a menny odakinn, akkor idebenn a pokol?

BABETT - Nem, semmi.

ANYA - Mi semmi?

BABETT - Idebenn nincs semmi.

ANYA - Valami csak van.
 BABETT - Semmi sincs idebenn. Se pokol, se mennyország, se az összes többi szarság. Egyszerűen nincs semmi. Ennyit nem lehet megérteni?
 ANYA - De, itt vagy te.
 BABETT - Én nem vagyok sehol.
 ANYA - És... milyen volt az első heted az új suliban?
 BABETT - Milyen lett volna? Egy csomó idióta.
 ANYA - Kicsoda? A gyerekek?
 BABETT - Nem gyerekek.
 ANYA - Bocsánat: az osztálytársaid.
 BABETT - Az osztálytársaim is idioták, meg a tanárok is. Nincs különbség, összeillenek, egymásnak teremtette őket a Jó Isten. Csak azt nem tudom, én mit keresek köztük.
 ANYA - Későn jársz haza.
 BABETT - Csak egyszer jöttem későn, első nap.
 ANYA - Minden nap későn jössz.
 BABETT - Első nap egyszerűen csak szégyelltem ezt a szar táskámat, és megvártam, míg mindenki elmegy. Egész nap a pad alatt tartottam.
 ANYA - És ez a hátizsák jó, amivel most jársz? Mennyibe is került, mit mondtál? Szörnyen drágának néz ki.
 BABETT - Mindegy. Nem olyan ciki.
 ANYA - És, vannak már barátaid?
 BABETT - Jaj, anya!
 ANYA - Mit csinálsz?
 BABETT - Látod.
 ANYA - Rajzfilmet nézel?
 BABETT - Ugye, hogy látod.
 ANYA - És mi ez?
 BABETT - Segítsek? Tom és Jerry. A Tom a macska... a Jerry pedig? Szerinted?
 ANYA - És... jó?
 BABETT - Úristen. Erről fogunk beszélgetni?
 ANYA - Gondoltam, ha már nézed, csak van róla valamilyen véleményed.
 BABETT - Nincs véleményem. Egyszerűen csak nézem.
 ANYA - Nos?
 BABETT - Mit nos?
 ANYA - Nincs nekem semmi mondanivalód?
 BABETT - Mit szeretnél hallani?

ANYA - Te is tudod, Babett.
 BABETT - Fogalmam sincs, miről beszélsz.
csend
 ANYA - A rohadt életbe, kislányom. Annak a pénznek hó végéig ki kellett volna tartania.
 BABETT - Milyen pénznek?
 ANYA - Milyen pénznek? Milyen pénznek? Amit a tárcámból kivettél, annak a pénznek, Babett.
Csend
 Fogalmad sincs semmiről, igaz?
 BABETT - Jó, én vettem ki. Most megölsz?
 ANYA - (sír) Nem tudok mit csinálni veled. Összevissza hazudozol. Teljesen elköltötted?
 BABETT - Ledolgozom.
 ANYA - De jópofa vagy. Kislányom, hogy te milyen jópofa vagy.
 BABETT - Utálok, hogy ilyen hangosan fújod ki az orrod.
 ANYA - Tessék?
 BABETT - Semmi.
 ANYA - Csak az apád ne lenne ilyen szar alak legalább. Egy éve egy rohadt vasat se küldött. Több, mint egy éve.
 BABETT - Nekem nem kell a pénze.
 ANYA - De nekem igen. Megítélte a bíróság. Még nevet is adtak neki, úgy hívják: gyerektartás.
 BABETT - Ne haragudj, kellett a pénz. Vissza fogom adni.
 ANYA - Jaj, kislányom!
 BABETT - Mindig csak kinevetsz.
 ANYA - Kínomban nevetek. Mit csinálhatnék veled? Olyan holmikat veszel, amiknek meg sem merem kérdezni az árát. Ez a hátizsák, ez a cipő, ez a kapucnis izé.
 BABETT - Ma este is elmész?
 ANYA - Igen a Schenkhez, kedd van, keddenként megyek. Egy hónapra elutazott. Ott csend van. Néha csak ülök, és nézek magam elé. Csak egyszer látnám, hogy akarsz valamit. Nem láttad a kulcsot? Egy ideje nem találom. Olyan fáradt vagyok, nem tudok már semmit, csak azt tudom, hogy kedd van.
 BABETT - Te se akarsz semmit.
 ANYA - Én a te korodban kislányom... Legalább álmodoztam. Mindenki álmodozik, mikor tizenhat éves.
 BABETT - Én tizennégy vagyok.
csend

ANYA - Gyere, legalább segítesz.
csend
 BABETT - Jó. Jövök.
 ANYA - Tényleg?
 BABETT - Megyek. Igen.
 ANYA - Legalább valami hasznodat veszem.
 BABETT - Itt a Schenk kulcsa különben. Elvesztetted, megtaláltam. És a Jerry az egér.
 ANYA - Tudtam.
 BABETT - Bocs a pénzt.
csend
 ANYA - Most komolyan ezt a hülyeséget nézzük? Ezt nem hiszem el.

ketten a medence partján

BABETT - Szóval? Mit akartál?
 KARIN - Ma este elviszlek a kamionparkolóba.
 BABETT - Mit keresek én ott?
 KARIN - Elviszlek, és mutatok valamit.
 BABETT - Mit mutatsz?
 KARIN - Majd meglátod. Mindenki a Nináért van oda az osztályban, a Nina szép, a Nina a klassz csaj, a Nina az okos, a Nina szüleinek cége van, na jó, nem olyan mint a tiétek, de mégis. Az ő anyja könyvelő a cégükben. Az én anyám meg a hulladék-feldolgozóban dolgozik, ott dolgozik, mióta apám lelépett. Na jó, mondjuk előtte egyáltalán nem dolgozott. A Nina anyja csinos, látnád az én anyámat, mikben mászkál otthon. Segélyen volt világegyetében, és, ha rossz napom van, azt gondolom, hogy ez velem se lesz másként, soha.
 BABETT - Még sose hallottalak ennyit beszélni.
 KARIN - Nem is ezt akartam. Hanem mást, valami mást. Van valami, amit még a Nina se tud. Amit nem csinál utánam.
 BABETT - Mondtad, vezetni tanulsz.
 KARIN - (*nevet*) Más, egészen más, amiről szó van. Kiviszlek a parkolóba, a kamionosokhoz, és meglátod. Ma este.
 BABETT - Mit csinálunk mi ott?
 KARIN - Már alszanak, vagy pihennek, amikor kimegyek. És kedves vagyok velük.
 BABETT - (*dermedten*) Kedves vagy velük?
 KARIN - Igen. Kedves vagyok velük.
csend

BABETT - Hogyan vagy kedves velük?
KARIN - Majd meglátod. Ez az én titkom. És hogy megmutatom neked, ez az én ajándékom, hogy elvigyél New Yorkba. Ez az én ajándékom, érted?

ketten a rendőrségen

SIMON - Nem tetszik, mondtam már!
RENDŐRNŐ - Rendben, nem mondom többet.
SIMON - És nem vagyok fiatalember.
RENDŐRNŐ - Hanem?
SIMON - Csak egy fiú.
RENDŐRNŐ - Mennyi idős is vagy?
SIMON - Mi köze hozzá?
RENDŐRNŐ - Tudod, én vagyok a rendőr. És kérdezhetek ilyeneket.
SIMON - Miért maga mennyi, például?
RENDŐRNŐ - Na, ehhez meg neked nincs közöd.
SIMON - Fogadjunk, hogy elmúlt harminc.
RENDŐRNŐ - És ha igen?
SIMON - Úristen.
RENDŐRNŐ - Soknak találod?
SIMON - Nem mondtam semmit.
RENDŐRNŐ - Azért megvagyok, köszönöm.
SIMON - Hát nem tudom. Azért érzed az évek súlyát, gondolom.
RENDŐRNŐ - Nem tegezhetsz.
SIMON - Bocsánat. Azért érzi az évek súlyát, gondolom.
RENDŐRNŐ - Beszéljünk inkább arról, amit kérdeztem.
SIMON - De akkor maga se kérdezze, mennyi vagyok.
RENDŐRNŐ - Rendben. Hányadikba jársz most?
SIMON - Jaj, de cseles. Úgyis tudja különben.
RENDŐRNŐ - Tényleg tudom. Kilencedik bé. Oda jársz.
SIMON - De jó magának. Hogy tud ilyeneket.
RENDŐRNŐ - Ne légy szemtelen.
SIMON - Isten őrizz. Hazamegy felzaklatva az öregotthonba... hát nem venném magamra.
RENDŐRNŐ - Tényleg te loptad el a kocsit?
SIMON - Nem tudok vezetni.
RENDŐRNŐ - Ez kiderült. Sokat gondolsz rá?

SIMON - A kocsira?

RENDŐRNŐ - Babettre.

SIMON - Úristen, még csak nem is tetszik. Ezt már mondtam, egyébként.

RENDŐRNŐ - Elég jó kis csaj, pedig.

SIMON - Van barátnóm.

RENDŐRNŐ - Nem ezt kérdeztem.

SIMON - Jó nő, nem mondtam, hogy nem. Mondtam ilyet?

RENDŐRNŐ - Hallgatlak.

SIMON - Jó, szoktam rá gondolni. Ok. És akkor mi van? Tilos?

RENDŐRNŐ - Mondtam ilyet?

SIMON - Különben meg észre se akar engem venni, úgyhogy tök mindegy.

RENDŐRNŐ - Honnan veszed?

SIMON - Reménytelen. Rohadtul gazdag. Más világban él, ahová én sose jutok be. Mintha a Holdon élne. Engem meg egy kis hülyének tart.

RENDŐRNŐ - Ebben én nem lennék annyira biztos.

SIMON - Állandóan mondja. Ha nem a Schenk lánya volna, szájba vágnám.

RENDŐRNŐ - Szerinted a nők mindig azt mondják, amit gondolnak?

SIMON - Miért, nem?

RENDŐRNŐ - Tudod, mit?... Beszéljünk arról, amit kérdeztem.

SIMON - A kérdésre a válasz: apám kocsija volt, apám megengedte, tudott róla, igen.

RENDŐRNŐ - Beszéljek vele?

SIMON - Muszáj?

RENDŐRNŐ - Szét fogja rúgni a seggedet. Ismerem.

SIMON - Már szétrúgta. Pedig csak a jobb első lámpa...

RENDŐRNŐ - Az a szerencséd, hogy nem sérült meg senki. Meg az, hogy elkértem a kollégától az ügyet.

SIMON - Tudom, mért szívat engem.

RENDŐRNŐ - Én nem szívatlak, kisfiam, én megmentelek. Átpasszolhatlak annak a morcos vizsgálónak odakinn, hidd el, leszedi a fejed.

SIMON - A Kolos miatt szívat. A bátyám miatt. De én nem tehetek róla, hogy paraszt volt magával.

RENDŐRNŐ - Borítsd ki a hátizsákod.

SIMON - Nincs nálam semmi, komolyan. Az a Kolos biznisze volt.

RENDŐRNŐ - Szóval te, te nem füvezel?

SIMON - Dehogy! Nem vagyok hülye.

RENDŐRNŐ - Nagyon lagymatag tiltakozás volt ez.

SIMON - Esküszöm!

RENDŐRNŐ - Azt se tudod, mi az a fű, igaz?

SIMON - De tudom. Olvastam a Micimackóban. Fűles spanglit sodor Malackával. Harmadik fejezet.

RENDŐRNŐ - Olyan vagy, mint a bátyád. Pofátlanok vagytok, és azt hiszitek, hogy ez nagyon jól áll.

SIMON - Sose fog visszajönni hozzád.

RENDŐRNŐ - Ehhez neked semmi közöd, világos, kisfiam? Ehhez te még nagyon kicsi vagy. Meg ne is jöjjön, különben.

SIMON - És ezt higgyem el neked?

RENDŐRNŐ - Megölöm, ha vissza mer jönni. Ezt üzenem neki, ez az én üzenetem. Átadhatod.

ketten a medence partján

Mindkét lány géppel a lábát szőrteleníti, Karin időnként belepillant egy könyvbe. Kiabálva beszélnek, hogy hallják egymást

KARIN - „Mi az áthaladási sorrend az alábbi kereszteződésben?” Ha gyorsan megyek, akkor az enyém.

BABETT - Nézd meg a megfejtést. Lapozz hátra.

KARIN - Aha. A kis cselesek. *(olvas)* Az ember nem is gondolná, mik vannak. Jössz ártatlanul, aztán nem is neked van elsőbbséged. Csak azért, mert nő vagy. Mert te vagy a gyengébb.

BABETT - Hogyhogy te már vezetni tanulsz?

KARIN - Egy évvel idősebb vagyok az osztálynál. Egy évet kihagytam a suliból.

BABETT - Miért?

KARIN - Magánéleti válság.

BABETT - Az mit jelent?

KARIN - Szerinted? Na lássuk. „Vezethet-e kézben tartott mobiltelefonnal?” Miért ne? Hát, ha van kezem. A helyes válasz: ha van keze, és van telefonja is, vezethet, és telefonálhat egyszerre. Meg se nézem, ez beugratós kérdés.

BABETT - Mi a megfejtés? Nem hallom, mert zúg ez a szarság.

KARIN - Mi a megfejtés? Nincs megfejtés, ha az egész élet üres, céltalan, értelmetlen és semmire se jó, nincs célja és semmi oka, hogy éljünk, akkor miért pont egy hülye tesztkérdésnek legyen megfejtése?

BABETT - Hangosabban.

KARIN - *(kiabál)* Egy lány életében csak két dolog biztos, egyik, hogy meg fogsz halni, a másik, hogy addig viszont nő a szőr a lábadon.

BABETT - Hát igen. Kivéve a végleges szőrtelenítést.

KARIN - Hát, ja, azt kivéve.

BABETT - Úgyhogy csak egy dolog biztos.

KARIN - Hát igen. Most, hogy így utána számolok. Te most a halálra gondoltál, ugye? „Párhuzamos közlekedésre alkalmas helyen balra kíván kanyarodni. Mikor kell meggyőződnie arról, hogy...?” Dögunalom! Úgy érzem, mintha már száz éve élnék, és már minden megtörtént volna velem, minden a világon. Párhuzamos közlekedés. Én gyakran gondolok a halálra.

BABETT - Nem hallok semmit, zúg ez a szar.

KARIN - Mindent tudok az életről, többet, mint bárki, de semmi erőm beszélni róla. Utálom, ahogy élek, szörnyen utálom magamat, és mindenki utál engem, de nincs is mit szeretni rajtam. Ciki, hogy te vagy a legjobb barátnőm, pedig csak pár hete vagy itt.

BABETT - Szerinted a Nina, meg a Simon voltak már együtt?

KARIN - Érdekel a Simon?

BABETT - Semmi, csak úgy.

KARIN - Hát fogalmam sincs. De a Simon már volt nővel, az biztos.

BABETT - Honnan veszed?

KARIN - Szerinted?

ketten, majd hárman, végül újra ketten a medence partján

ketten

RENDŐRNŐ - Üdvözlöm asszonyom. megkérdezhetem, mit csinál itt?

ANYA - Jó napot. Hát azt hiszem, ez elég egyértelmű.

RENDŐRNŐ - Nekem nem.

ANYA - Takarítok. Valami gond van?

RENDŐRNŐ - Kaptunk egy bejelentést, hogy idegeneket láttak errefelé. Fiatalokat.

ANYA - Hát én nem láttam senkit.

RENDŐRNŐ - Senkit, hát persze.

ANYA - Látja, a saját kulcsommal járok ide, itt van, ez az.

RENDŐRNŐ - Megnézhetem az igazolványát? A Schenk úr megkért nézzünk rá a házára, amíg távol vannak.

ANYA - Ez érthető.

RENDŐRNŐ - Meg nyilván merészség is itt hagyni egy kamaszlányt, egyedül, ennyi időre.

ANYA - Hogy mondja?

RENDŐRNŐ - Valami baj van?

ANYA - Csak nem értettem, amit mondott.

RENDŐRNŐ - Hát nyilván nyugtalan a lánya miatt a Schenk úr, de ez az ő dolga. Ne üssük bele az orrunkat senki magánéletébe, nem így van?

ANYA - De a Schenk úr...

RENDÖRNŐ - Hogy ki hogy nevei a gyerekét, magánügy. Nem tartozik senkire. Már, amíg baj nincs, ugye.

ANYA - Attól tartok, hogy...

RENDÖRNŐ - Jó, persze, persze, tudom, mit akar mondani. De mégiscsak ő dolga, ha itt hagyta a lányát pár napra, nem így van?

ANYA - Szerintem...

RENDÖRNŐ - Igen?

ANYA - A Schenk úrnak... nincs lánya.

csend

RENDÖRNŐ - Tessék?

ANYA - Nincs lánya. Nincs gyereke egyáltalán.

hárman, Babett érkezik

RENDÖRNŐ - Téved asszonyom. Ott áll ön mögött. Üdvözlöm, Schenk kisasszony. Kisasszony, nem tapasztalt gyanús mozgást a ház körül?

BABETT - (*dermedten*) Nem, nem tapasztaltam.

RENDÖRNŐ - Ismeri ezt a nőt?

BABETT - Igen, ismerem.

RENDÖRNŐ - A házhoz tartozik? Ő ezt állította.

BABETT - Igen, a házhoz tartozik. Igen.

RENDÖRNŐ - Értem. Nem volt nézeteltérés maguk között, vagy nincs más panasza rá?

BABETT - Nem, semmi.

RENDÖRNŐ - Csak, hogy tudja, ő nem ismeri magát.

BABETT - Ó, nyilván félreértés volt.

ANYA - Rosszul hallottam. Félreértés.

RENDÖRNŐ - Félreértés. Hát igen. Megkérhetném, asszonyom, hogy kipakolja a táskáját? A táskáját, igen.

Rutinosan átnézi Anya táskáját. Anya és lánya dermedten nézik.

Kisasszony, ha bármi gondja van, akár ezzel a hölgyel itt, akár másképp, jelentkezzen. Hát akkor minden jól, vigyázzon magára, kisasszony. Jó munkát, asszonyom. (*el*)

ketten

ANYA - (*sír*) Takarodj a szemem elől.

ketten az utcán

NINA - Soha többé nem akarlak látni, soha, soha! Mekkora állat vagy, Istenem!

SIMON - Sajnálom.

NINA - Majdnem meghaltam miattad.

SIMON - Senkinek nem lett semmi komoly baja.
 NINA - Eltört az orrom! Ez neked semmi? Mind majdnem meghaltunk!
 SIMON - Sajnálom, mondtam már.
 NINA - Sajnálod, ennyi? A toronyba is te küldtél fel!
 SIMON - Hé, az nem én voltam, hanem a...
 NINA - Micsoda? Mit beszélsz? Ki mondta, hogy csak gyere utánam, Nina, meg foglak erősen, Nina? Kicsoda? Összevissza szövegelsz, mint mindig, mert gyáva vagy. Gyáva beismerni, hogy egy szar alak vagy.
 SIMON - Nina.
 NINA - Tűnés. Sose lássalak többé. Elég volt belőled.

négyen a medence partján

BABETT - És most jön a második kör.
 NINA - Micsoda második kör, Babett?
 BABETT - Az ajándékozás újabb köre.
 NINA - Nincs újabb kör, Babett. Nincs második kör.
 BABETT - Már túlságosan belemásztatok. Érdemes meghátrálni? Pont neked, aki majdnem lezuhantál a toronyból?
 NINA - Leszarom New Yorkot, Babett, nincs második kör. Kiszállok.
 BABETT - Pedig pont te lennél soron.
 NINA - Soha.
 BABETT - Gondolj a kilátóra, Nina. Majdnem odavesztél. Már azt hittem, megértetted végre, hogy a világon semmi sincs ingyen.
 KARIN - A világon semmi nem ér semmit.
 SIMON - Úristen, mennyi filozófus.

csend

BABETT - Ráadásul egyszerre ajándék tőled és Simontól.
 SIMON - Mire gondolsz?
 BABETT - Na, elég a rizsából. Mi újság köztetek?
 NINA - Hogy értve?
 BABETT - Tudod, hogy mire gondolok. Hogy voltatok-e együtt.
 SIMON - Nem mondom, hogy gyakran, de...
 NINA - Ehhez semmi közöd, Babett.
 BABETT - Nos?
 NINA - Mit akarsz?
 BABETT - Nina, te válaszolj, Simon csak szöveg.

csend

NINA - Semmi közöd hozzá.

csend

BABETT - Jó, a játéknak vége.

NINA - Nem voltunk együtt. Nem voltam még senkivel.

SIMON - Most mért hazudsz?

NINA - Jó. Egyszer a Simon nálunk aludt, de anyám megölne, ha tudná. És nem volt semmi.

BABETT - Értem.

NINA - Szóval ez az ajándék? Legyek együtt a Simonnal?

BABETT - Nem, nem éppen. Nem erre gondoltam. Mondjuk, nem pontosan erre.

csend

NINA - Hanem?

csend

BABETT - Majd a Karin elmeséli.

Mindenki Karinra néz.

a rendőrőrsön

KARIN - *(be)* Jó napot. Ez most komoly, a rendőrségre kellett jönnöm a gyerekért?

RENDŐRNŐ - Hát te ki vagy?

KARIN - Én vagyok a bébiszitter. Azt mondta a gyerek anyja, kilencre jöjjenek, hogy leváltsam a másik bébiszittert.

RENDŐRNŐ - Késtél.

KARIN - Te vagy, akit le kell váltanom?

RENDŐRNŐ - Úgy tűnik.

KARIN - És mit keresel itt?

RENDŐRNŐ - Muszáj tegezned?

KARIN - Semmi se muszáj. Mér, hány éves vagy?

RENDŐRNŐ - Na, vigyed a gyereket.

KARIN - De mért van autósülésben?

RENDŐRNŐ - Mert behoztam a kocsiból. Istenem, te rosszabb vagy, mint egy rendőr.

KARIN - És tényleg, mért van a rendőrségen? Márhogya maga.

RENDŐRNŐ - Mert itt dolgozom. Nappal itt dolgozom, este meg vigyázok erre a gyerekre, a barátnőmé. Csak most maradt itt még munkám. Muszáj voltam idehozni.

KARIN - És mit csinál itt, takarít? Mondjuk, elég kosz van.

RENDŐRNŐ - Szerinted mit csinál valaki a rendőrségen?

KARIN - Na ne. Ez komoly?

RENDŐRNŐ - Ez van.

KARIN - Nappal őrnagy, este meg bébiszitter?

RENDŐRNŐ - Őrmester.

KARIN - Nappal őrmester, este meg...

RENDŐRNŐ - Este is őrmester. Csak nem egyenruhában.

KARIN - Hú, bazmeg, ilyet még nem is hallottam.

RENDŐRNŐ - Ne beszélj csúnyán, mert felébred.

KARIN - Nem is kiabáltam.

RENDŐRNŐ - A kiabálásra nem ébred fel, a káromkodásra igen. Ilyen érzékeny kiscsaj. És ha felébred, bekakál.

KARIN - Akkor hagyjuk aludni.

nézik a gyereket, fölé hajolva

KARIN - Mondjuk, soha nem lehet tudni, mit szeretnek. Nekem karika van az orromban, állandóan azzal akar játszani. Mondom neki, ne rángasd, bazmeg, fáj.

RENDŐRNŐ - Mondtam, mondtam, mondtam!

KARIN - Bocs, bocs, bocsika! Talán még visszaalszik.

RENDŐRNŐ - Ha bekakál, te fogod tisztába tenni.

KARIN - Alszik, jól van már. Lehet leakadni rólam. Mondjuk, szerencsétlen gyerek, hogy itt kell aludnia. Ehhez még azért picike, hogy síttre kerüljön.

RENDŐRNŐ - Egy jelentést kell megírnom, sajnálom.

KARIN - Magának nincs sajátja?

RENDŐRNŐ - Saját mim?

KARIN - Na vajon miről beszélünk?

RENDŐRNŐ - A jelentésről.

KARIN - Apám!

RENDŐRNŐ - Jó. Nincs gyerekem. De ehhez aztán semmi közöd.

KARIN - És a faszija mit szól, hogy itt gályázik késő éjszaka?

RENDŐRNŐ - Nincs még éjszaka.

KARIN - Nem mondja, hogy nincs faszija! Mit is mondott, hány éves?

RENDŐRNŐ - Nem mondtam. Mért, te hány éves vagy?

KARIN - Én kérdeztem előbb. Szóval, huszonöt?

RENDŐRNŐ - Hát, az jó lenne.

KARIN - Huszonnyolc.

RENDŐRNŐ - Hanyagoljuk a témát.

KARIN - Harminc? Elmúlt harminc? Hú, bazmeg!

RENDŐRNŐ - Mondtam, mondtam, hogy felébred!

KARIN - Jól van már, sajnálom!

RENDŐRNŐ - Na, kifelé, a gyerekekkel együtt.

KARIN - De most hogy? Hogyan vigyem el?

RENDŐRNŐ - Nem kocsival vagy?

KARIN - Ugyan már. Biciklivel. És még jogsim sincs.

RENDŐRNŐ - Hát itt minden kölyök anélkül vezet. Jól van, elviszlek.

KARIN - Mi ez a hang?

RENDŐRNŐ - Csepegés. Csepeg a hűtő, elromlott.

KARIN - Mert csapkodva van az ajtaja.

RENDŐRNŐ - Hát lehet.

KARIN - Mennyi szexkép van a falon.

RENDŐRNŐ - Gondolhatod, nem én raktam ki.

KARIN - A kollégái, mi? Jó nagy parasztok. Nincsenek tekintettel magára. Mért nem rak ki valami jó kis homopornó képeket, bosszúból?

RENDŐRNŐ - Hanyagoljuk a témát.

KARIN - Nem szereti őket, mi? Gondolom, telefirkálják az öltözőszekrényét, mi? Csak egy dologra képesek gondolni.

RENDŐRNŐ - Le van fagyva a hűtő, azért csepeg. Látod? Vastagon jeges. Állandóan nyitva hagyják. Hízik bennem a gyűlölet, mint jég.

KARIN - Egy nap még kiirtja őket, meglátja. Aztán idekerül a gyerek mellé a sittre.

RENDŐRNŐ - Hozd a gyereket.

KARIN - Ezen dolgozik, ez a jelentés? Milyen zrt összeomlása?

RENDŐRNŐ - Ne olvasgasd. Különben mindegy, Schenk Zrt.

KARIN - Ez komoly? A Schenk?

RENDŐRNŐ - Hát az ide már nem jön vissza.

KARIN - Azt a picsába, ez tuti? A picsába!

RENDŐRNŐ - Nem hiszem el! Nem hiszem, tényleg! Hányszor elmondtam, és tessék. Te fogod tisztába tenni.

ketten, ugyanott

SIMON - Ezt nem teheted velem! Úristen!

NINA - Mért ne tehetném? Mi közöd hozzám?

SIMON - Én, én nem engedem.

NINA - A Karin most mesélte el, hogy voltatok együtt. Amikor a legjobban szerettelek! Miről beszélsz?

SIMON - Az egy tévedés volt. És csak egyszer. Az Istenért, Nina...

NINA - Istenem, hogy gyűlöllek. Bármit megtennék, hogy azt érezd, amit én.

ketten

- BABETT - Le vagy törve mi?
- SIMON - Kapd be.
- BABETT - Tudom, semmi közöm hozzá.
- SIMON - Megőrülök. A Nina tegnap valami teherautósofőr kölyökkel hetyegett a pubban. Mindig bukott az ilyenekre.
- BABETT - Csak szívat téged.
- SIMON - Meg tudnám ölni.
- BABETT - Gyávább ő annál, hogy bármit csináljon.
- SIMON - Akkor is meg tudnám ölni.
- BABETT - Hát rajta.
- SIMON - Tessék?
- BABETT - Csak poén volt. Elmondom, mit várok tőled ebben a körben.
- SIMON - Kiszállok, Babett. Nem érdekel. Nem érdekel tovább.
- BABETT - Jó, beszéljünk róla máskor.
- SIMON - A rohadt kis kurva.
- BABETT - Akarod, hogy segítsék megfélemezni a Ninát?
- SIMON - Ugyan már! Hogy tudnád?
- BABETT - Ne engedd el a pubba ma este. Ne engedd, és kész, te vagy a fiú, mondd meg neki, mit akarsz.
- SIMON - Ja, persze. Még az apjának se fogad szót. Senkitől nem fél.
- BABETT - Lassítsd le.
- SIMON - Lassítsam le?
- BABETT - Dobj egy szem altatót a kólájába. A pubban, ilyen egyszerű.
- SIMON - Nem iszik kólát. Egyszer láttam csak, akkor is diétásat.
- BABETT - Úristen, de gizda vagy. Nem csodálkozom a Ninán.
- SIMON - Jó! És honnan a francból vennék altatót? Gyerek vagyok, nem adnak a gyógyszerárban.
- BABETT - Hát anyádtól, honnan. Ne mondd, hogy nem azzal alszik. Itt minden férfi iszik, és minden nő altatót szed.
- SIMON - Nem áll szóba velem. Nem tudom meghívni egy kólára.
- BABETT - Undorító, ha egy fiú sír. Töröld meg az orrod.
- SIMON - Bocsánat.
- BABETT - Hozd azt a rohadt altatót. Majd megoldom én.

ketten

- KARIN - Mindent tudok.
- BABETT - És mi mindent tudsz te?
- KARIN - Te nem a Schenk lánya vagy.
- BABETT - Na, ne mondd.
- KARIN - Gondolom, a házát le fogják zárni, vagy ilyesmi. Valamit megint ki kell találnod.
- BABETT - Én a Schenk lánya vagyok.
- KARIN - Azért van egy önbizalmad. Irigyellek. Ne félj, nem mondom el.
- BABETT - Ki beszélte tele a fejed?
- KARIN - Tényleg nem köplek be többieknek. Bírlak téged.
- BABETT - Tudod, mit mondtál? Azt, hogy hazudok.
- KARIN - Hát, ha így belegondolok, igen.
- BABETT - Ezt nem mondhatja senki.
- KARIN - Kivéve, aki rajtakap.
- BABETT - Senki.
- KARIN - Csak azt tudnám, ki a franc vagy te.

Csend

- BABETT - Mindenkire hallgatsz, ez a te bajod.
- KARIN - Mindenkire hallgatok, na ja. Így könnyebb az élet.
- BABETT - Nem kérsz egy kólát? Diétás.
- KARIN - Olyan jó volt úgy hinni, hogy van egy milliomos barátnőm.
- BABETT - Várj.
- KARIN - Ne vedd már vissza, te hülye, eszméletlen szomjas vagyok. Porzik a tudóm.
- BABETT - Lejárt a szavatossága. Ez nem nevetség. Rosszul lehetsz tőle.
- KARIN - Bocs. De vicces vagy, komolyan. Ma találkoztam apámmal, három év után. Sose jönne ide vissza, erre a szar helyre, én mentem el hozzá. Együtt ebédeltünk, hát csak az üzemi étkezdében persze, ahol dolgozik, aztán elvitt cukrászdába. Egy szót se szólt végig. Kurva édes volt minden, amit rendelt, én meg elfelejtettem inni kérni. Annyi mindent akartam neki mondani, de valahogy nem sikerült. Ő pedig, elnézett a vállam fölött és két órán át hallgatott. De nem sértődtem meg. Hiszen mit lehet beszélgetni egy gyerekkel? Ami kevés beszélgetnivalónk volt, azzal már az ebéd alatt végeztünk. Teljesen megértem őt.
- BABETT - Ne idd meg. Altató van benne. Negyven szem.
- KARIN - Ez komoly? Hú, de durva. Majdnem megittam.
- BABETT - A Ninának szántam.
- KARIN - A rohadt kis ribanc... Bele van esve a filozófiatanár.
- BABETT - Ennyire utálod?

KARIN - Mindegy.

BABETT - Megitatjuk vele? Ez lesz a játékban az utolsó kör.

KARIN - És mit kapok cserébe?

BABETT - Egy New Yorki út?

KARIN - Hát az év poénja volt, komolyan. Szóval, mit kapok, de tényleg?

BABETT - Nézheted, ahogy meghal.

KARIN - Az kevés. A Simonnak is végig kell néznie.

BABETT - Ezt meg lehet oldani.

KARIN - De ne altató legyen. Hanem valami, ami azonnal hat. Valami durva, hogy lássunk is valamit.

BABETT - Bassza meg. Most vehetek egy újabb diétás kólát. Ebben a rohadt faluban nem kapni semmit.

négyen a medence partján

BABETT - Hölgyeim, és uraim, eredményhirdetés következik. A játéknak vége.

NINA - Jöhetnek a repülőjegyek.

KARIN - Leszámítva Simon utolsó körét.

SIMON - Tessék?

BABETT - Igen, te eggyel adós vagy.

SIMON - Basszus.

BABETT - Na jó, legyen egy jó napod. Könnyű feladat.

SIMON - Rosszat sejtek.

BABETT - Pedig olcsón megúszod. Tudjuk, hogy Nina nem iszik kólát.

SIMON - Na és?

BABETT - Itass meg vele egyet.

SIMON - Ennyi?

BABETT - Ennyi.

SIMON - Ennyi, tényleg?

KARIN - Viszont az utolsó cseppig.

NINA - Diétás?

BABETT - Nem.

NINA - Akkor nem fog menni.

SIMON - Neki a sofőrök tetszenek, egyébként is.

NINA - Milyen sofőrök?

SIMON - Az a bőrdzsekis, például.

NINA - Semmilyen bőrdzsekisre nem emlékszem.

SIMON - Az a kopaszodó vén fasz. Ki volt varrva a karja. És valami giccses fülbevalója volt.

NINA - Huszonöt éves, te jó Isten. És egyáltalán nem kopaszodik. A fülbevalója pedig nagyon király, egy fehérarany kis sellő. Azt mondta, rám emlékezteti.

SIMON - Úristen! Agykárosodásod van a szappanoperáktól.

NINA - És nem volt semmi.

BABETT - Ebből elég. Kóla.

NINA - Kérjed szépen. Udvarolj.

SIMON - Nina!

NINA - Hát ez semmi.

KARIN - Térdelj le, szerintem.

BABETT - Lehet, hogy ez bejön neki.

NINA - Lehet, hogy ez bejön nekem.

SIMON - Nina!

NINA - Igen?

SIMON - Kérlek.

KARIN - Ó, de romantikus.

BABETT - Ez tényleg szép. Ezt most összehoztam, büszke vagyok.

Nina iszik.

BABETT - Hát ez most durva lesz.

SIMON - Nina! Nina! Bassza meg, lehánytad a pólómat. Mi ez, mi van vele?

BABETT - Lefolyótisztító, ezt találtam otthon.

SIMON - Ti lefolyótisztítót itattatok vele? Szörnyetegek vagytok, Úristen. Bassza meg, bassza meg!

BABETT - Ne káromkodj.

KARIN - Hát ez de durva, JézusIsten.

SIMON - Úristen, Nina!

KARIN - Meg fog halni?

BABETT - Nem tudom. Szerinted?

nézik a kínlódó lányt

Nézz rám, Nina. Nina! A játéknak vége. Hallasz? Nina? Vesztettél.

VÉGE